

Rotua harkitsevalle

[Kenelle rotu sopii?](#)
[koiran kaveriksi?](#)

[Uros vai narttu?](#)
[Mistä pentu hankitaan?](#)

[Toisen](#)

Koiran hankinta ei ole pikkujuttu. Koiran omistaminen tuo mukanaan suuren vastuun, joka jatkuu läpi koiran eliniän. Siihen mahtuu monta tuntia ulkoilua, ruokailua, turkin hoitoa, seurustelua ja kaikkea sitä, mikä kuuluu koiran jokapäiväiseen elämään. Koiraa ei voi jättää yksin kuin muutamaksi tunniksi kerrallaan ja harvassapa ovat ne paikat minne sen saa viedä mukanaan. Koiran omistaminen tuo siis rajoitteita elämääsi. Ja mitä jos koirasi todetaankin myöhemmin sairaaksi? Mitä jos siitä ei tulekaan juuri sellainen, kun olit ajatellut? Mitä jos ette pärjääkään uuden kaverinne kanssa? Vastuu koirasta on silti olemassa. Näitä asioita tulisi miettiä ajan kanssa ennen ostopäätöstä. Kaikki rodut eivät sovi kaikille. Mieti siis tarkkaan millainen koira sopisi perheeseen ja miksi koira teille hankitaan. Mitä te pystytte koiralle tarjoamaan? Lue koirakirjoja, haastattele ihmisiä ja kysele heidän kokemuksistaan. Näin maksimoit mahdollisuutesi saada juuri sellaisen koiran, joka vastaa odotuksiasi.

Kenelle rotu sopii?

Cairnterrieriä kutsutaan maailman parhaaksi pikkukaveriksi, eikä syyttä. Se on iloinen ja seurallinen koira, joka viehättää persoonallisuudellaan ja olemuksellaan. Terrierimäiseen tapaan useimmilla yksilöillä on vahva itsetunto ja rutkasti omaa tahtoa. Jos siis etsit sylissä viihtyvää, rauhallista koiraa, joka toimii kuin ajatus, palvo maata jolla kävelet ja tekee kaikkensa vain miellyttääkseen sinua, cairnterrieri tuskin on sinun rotusi. Jos taas etsit elämääsi iloista piristysruisketta, väsymätöntä pikkutouhuajaa, joka haluaa olla kaikessa mukana ja joka ihastuttaa persoonallisuudellaan cairnterrieri on erinomainen valinta! Cairnit elävät keskimäärin 12-15-vuotiaaksi, ja säilyttävät leikkisän luonteensa usein vanhuusikään asti.

Cairnterrieri ei ole vaikea rotu, mutta omistajalta vaaditaan huumorintajua, kärsivällisyyttä ja tiettyä napakkuutta. Cairnit ovat älykkäitä ja huomaavat nopeasti ne keinot, joilla saavat omistajansa toimimaan tahtonsa mukaisesti. Älä siis anna suloisen ulkomuodon hämätä. Kaiken sen pörröisyyden ja viattoman katseen takana on iso koira pienessä paketissa. Se tietää mitä tahtoo ja tarttuu tilaisuuteen jos se hänelle tarjotaan. Johtajuuden pitää siis olla selvä. Cairnin kanssa pärjää hienosti, kun omistaja tekee koiralle alusta asti selväksi mikä on sallittua ja mikä ei. Johdonmukaisuus ja selkeys ovat avainsanoja. Parhaiten cairn oppii asioita palkitsemisen ja leikin avulla. Kun palkkiot ja koulutustuokiot ovat koiralle mieluisia, oppiminen on yleensä varsin nopeaa.

Cairnterrierin turkki on helppohoitoinen, kunhan sen kunnosta huolehditaan säännöllisillä trimmauksilla. Valitettavan usein näkee hoitamattoman näköisiä cairneja ylikukkineessa turkissa. Trimmaaminen on osa rodun perushoitoa ja se tulee ottaa huomioon jo koira hankittaessa. Noin 3 – 4 kuukauden välein tehtävä trimmaus pitää turkin siistinä, eikä siitä tällöin irtoa juurikaan karvaa. Trimmaus kannattaa jättää rotuun perehtyneen trimmaajan tehtäväksi, tai ainakin varmistaa, että trimmaus tehdään nyppimällä. Leikkaaminen pilaa turkin. Voit opetella niksit myös itse yhdistyksen järjestämällä trimmauskursseilla. Perushoitoon kuuluu viikoittainen harjaus, ja samalla on hyvä leikata myös kynnet. Cairnia ei tarvitse pestä, ellei se ole selvästi likainen.

Uros vai narttu?

Hyvä perussääntö sukupuolta mietittäessä on valita pennun sukupuoli naapurustosi koirien sukupuolen mukaan. Eli jos naapurustossa on enimmäkseen uroksia valitse uros ja päinvastoin. Tällöin narttujen juoksuista aiheutuvat ongelmat saadaan puolin ja toisin minimoitua. Voit myös keskittyä sukupuolen sijaan siihen, millaisella temperamentilla varustettu koira teille sopisi.

Jos naapurustosta kuitenkin löytyy sekaisin kumpaakin sukupuolta tai olet vähän epävarma johtajuutesi kanssa, narttu on luultavasti parempi vaihtoehto. Cairnnartut ovat yleensä uroksia lempeämpiä ja rauhallisempia. Niillä ei myöskään ole yhtä suurta tarvetta nousta "lauman" arvoasteikossa kuin uroksella. Nartut ovat usein uroksia oikukkaampia ja ovelampia ja siinä mielessä ehkä vähän työläämpiä kouluttaa. Ulkomuodollisesti nartut ovat sirompia ja sievempiä kuin urokset.

Nartulla on juoksuaika keskimäärin kaksi kertaa vuodessa. Kiiman aikana se on pidettävä tarkkaan erosta kaikennäköisistä ja -kokoisista uroksista, "vahinkojen" välttämiseksi. Kiimaa seuraa usein valeraskaus, jonka aikana narttu saattaa tuntua apaattiselta, hermostuneelta ja alakuloiselta. Valeraskaus on koiralla luontainen ilmiö, eli siitä ei kannata huolestua jos nartun yleiskunto pysyy hyvänä. Vaiva menee itsestään ajan kanssa ohi.

Urokset tekevät vaikutuksen ryhdikkäällä olemuksellaan, joka tihkuu itsevarmuutta. Ne ovat alati valppaita ja valmiita toimimaan. Rakenteeltaan urokset ovat vahvempia ja näyttävämpiä kuin nartut. Cairneilla tulisi olla selvä sukupuolileima, eli sukupuoli selviää koiran olemuksesta ilman, että mahan alle tarvitsee kurkistella.

Luonteeltaan urokset ovat usein leikkisämpiä, toiminnassaan suoraviivaisempia ja sen myötä ehkä helpommin koulutettavia kuin nartut. Varsinkin nuoret urokset kokeilevat mielellään

rajojaan niin kotona kuin kaduillakin, eli omistajan johtajuus on usein kovemalla koetuksella kuin nartun kanssa. Uroksilla ei ole juoksuaikaa, mutta ne ovat periaatteessa aina valmiita paritteluun, jos vain tilaisuus suodaan. Jos siis lähistöllä on kiimassa oleva narttu, uroksen kaikki huomio keskittyy siihen. Se saattaa ulvoa nartun perään, ei syö ja karkaa tilaisuuden koittaessa nartun luo. Uros myös merkkaillee reviiiriään enemmän, mahdollisesti myös sisätiloissa.

Sukupuolen valinta ei ole yksiselitteinen asia, sillä jokainen koira on yksilö. Sekä uroksesta, että nartusta voi saada itselleen ihanan kaverin, eikä mikään edellä kerrottu ole ehdotonta. Sukupuolen ja ympäristötekijöiden lisäksi koiran luonteeseen vaikuttaa suuresti sen perustemperamentti. Kummassakin sukupuolella tavataan rauhallisia ja lempeitä yksilöitä, samoin kuin vahvatahtoisia rämäpäitä. Sinun tehtäväsi on siis miettiä, millaisen koiran kanssa tulisit parhaiten juttuun.

Kumpikin sukupuoli tuo mukanaan omat erityispiirteensä ja vaatimukset yhteiselämälle, joihin jokaisen cairnomistajan on hyvä varautua ja tietyllä tavalla myös hyväksyä ne osaksi arkea. Yhteiselämän sujuvuuden takaamiseksi ja mahdollisten haittojen vähentämiseksi on olemassa lukuisa määrä eri konsteja. Huumorilla ja terveellä maalaisjärjellä pääsee jo aika pitkälle.

Toisen koiran kaveriksi?

Cairn on terrieriksi yllättävän sosiaalinen ja nauttii lajitovereidensa seurasta. Usein näitä veijareita hankitaankin useampia tai toiselle koiralle kaveriksi. Kun talouteen harkitaan toinen koira, on hyvä pitää muutama seikka mielessään. Elämä kahden pennun kanssa voi olla melko vauhdikasta, joten kotia ja hermoja säästääkseen odottele rauhassa ensimmäisen koirasi aikuistumista. Yleensä 2 vuotta täyttäessään koiran pahimmat teini-iän kohellukset ovat ohi. Kun toinen perheen koirista on selvästi vanhempi, on koirien helpompi löytää keskinäinen arvojärjestys. Pieni pentu oppii

paljon vanhempaa kaveriaan seuraamalla ja sen koulutukseen kuluu yleensä vähemmän aikaa kuin ensimmäisen kanssa.

Usein kaveriksi valitaan samaa sukupuolta oleva koira, mikä onkin järkevää narttujen juoksuaikojaja ajatellen. Jos kotonasi on hyvin määrätietoinen ja vahvatahtoinen koira, kannattaa sen kaveriksi valita pehmeämpiluonteinen yksilö ja päinvastoin. Kaksi omasta erinomaisuudestaan vakuuttunutta koira harvoin mahtuu saman katon alle, varsinkin jos ne ovat samaa sukupuolta. Etenkin nartut saattavat ottaa rajusti yhteen, jopa niin, että toinen menehtyy. Uroskaverukset taas saattavat tapella, jos lähistöllä on juoksuinen narttu. Ihanteellisimmin pari yhteiselön sujuvuuden kannalta on luultavasti vastakkaisen sukupuolen edustajat, joista toinen on steriloitu. Sterilointia ei kuitenkaan tulisi tehdä terveelle, hyväluonteiselle yksilölle vain siksi, ettei normaalit sukupuolikäyttäytymiseen liittyvät asiat häiritsisi perheen arkea.

Mistä pentu hankitaan?

Pentu kannattaa ostaa kasvattajalta, joka selvästi tuntee rodun, kertoo avoimesti kasvatustyönsä tuloksista ja osaa opastaa ja ohjata yhteiselämän kaikissa vaiheissa. Myös henkilökemiat ovat tärkeitä. Ongelmatilanteissa on paljon helpompaa kääntyä kasvattajan puoleen, jonka on kokenut miellyttäväksi ja helposti lähestyttäväksi. Varsinkin ensimmäistä koiraansa hankkivalle hyvä kasvattaja on todella suuri turva ja tuki.

Ostamalla rekisteröidyn pennun hyvämaineiselta kasvattajalta voit odottaa ainakin seuraavia asioita :

- Selvät ja yksityiskohtaiset hoito- ja ruokintaohjeet.
- Varmuus koiran alkuperästä, tieto sen oletettavista luonneominaisuuksista sekä linjoissa piilevistä terveystriskeistä
- Pentu on sosiaalistettu ihmisiin ja normaaliin kotiympäristöön. Se on vieroitettu emästä ja ruokittu asianmukaisesti. Se on luovutushetkellä eläinlääkärin tarkastama ja madotettu, mahdollisesti myös tunnistusmerkitty.
- Kasvattajan tuki, opastus ja ohjaus rodun hoidossa, koulutuksessa, kasvattamisessa yms. liittyvissä asioissa.
- Kasvattajan vastuu myymästään tuotteesta ja ostajan oikeudet on selvästi kirjattu kauppasopimukseen.
- Oikeus osallistua näyttely- ja koetoimintaan

Suurin osa pennunostajista haluaa koirastaan lemmikin, iloisen perheenjäsenen leikki- ja lenkkikaveriksi. Kun koira ei ole ajateltu käyttää näyttelyissä tai käyttää jalostukseen, ostajalle kelpaavat myös virheelliset pennut (purenta-, kivesvikaiset, värivirheelliset jne.). Näistä yksilöistä saakin hienon lemmikin eikä uuden omistajan tarvitse miettiä kasvattajien usein toivomia näyttelykäyntejä. Kauppahinta on yleensä edullisempi ja kasvattajakin voi tyytyväinen löytäessään pennulleen rakastavan kodin.

Kannattaa kuitenkin muistaa, että jos kasvattaja on rekisteröinyt pennun jonkin vian vuoksi EJ-rekisteriin, sillä ei saa teettää pentuja. EJ-rekisteröinti tarkoittaa, että koiran epäillään ehkä periyttävän kyseistä vikaa.

Halvempi hinta saattaa myös houkutella ostamaan rekisteröimättömän pennun ja tällöin ollaankin jo vaarallisilla vesillä. Miksi kasvattaja haluaa myydä pentunsa rekisteröimättä? Cairneilla on kova kysyntä ja hinta kohtuullisen suuri, joten maalaisjärjellä ajatellen

rekisteröityjen pentujen myyminen on taloudellisesti kannattavampaa.

Syitä rekisteröimättömyyteen:

- pentue on sekarotuinen
- kyse on vahinkopentueesta, ja pentueen isästä ei ole varmuutta. Samassa pentueessa voi olla useammankin uroksen jälkeläisiä. Kasvattajalla ei ole halukkuutta / mahdollisuutta tehdä polveutumistutkimusta
- kyse on ns. välipentueesta, eli narttua on pennutettu liian tihein välein. Se rasittaa nartun elimistöä, eikä kennelliitto rekisteröi pentuetta
- kasvattaja on oman epäasiallisen kasvatustoimintansa ja koiranpitonsa vuoksi erotettu Kennelliitosta ja rotujärjestöstä, eikä hänen pentujaan enää rekisteröidä.

Ostamalla rekisteröimättömän pennun ostaja tukee ja kannustaa kasvattajaa epäasialliseen kasvatustoimintaan, joka on pahimmillaan rahastusta rotumme terveyden, luonteen ja rotutyypin kustannuksella!